

Урок 29

Тема. Країни Латинської Америки.

Мета уроку: охарактеризувати розвиток країн Латинської Америки у міжвоєнний період, показати боротьбу демократичних і антидемократичних сил, розкрити особливості розвитку провідних країн регіону, дати характеристику політики США в Латинській Америці; закріпити навички аналізу і зіставлення історичного матеріалу, уміння розглядати історичні явища в конкретно-історичних умовах; виховати учнів у дусі патріотизму, національної свідомості та гідності.

ПЛАН

- 1. Особливості економічних і політичних процесів у країнах Латинської Америки.**
- 2. США та Латинська Америка.**
- 3. Розвиток провідних країн регіону.**

«Південна Америка в 1900 р.»

South America 1900

	Brazil
	Argentina
	Chile
	Uruguay
	British Possessions Falkland Islands Guyana Trinidad & Tobago
	Paraguay
	Bolivia
	Peru
	Ecuador
	Colombia
	Venezuela
	Azores
	Suriname Dutch
	French Guiana

Особливості економічних та політичних процесів

- Латинська Америка – об'єкт колонізації Іспанії та Португалії.
- Більшість країн регіону – республіки президентського типу, конституції складені за зразком США. Демократизм формальний, велику роль відігравав клас латифундистів – землевласників, а також армія, яка часто здійснювала військові перевороти та ставила при владі каудильйо – вождя.
- Найзначнішу роль відігравали Бразилія, Аргентина та Мексика, але вони, перебували в економічній залежності від США.
- Країни Латинської Америки були аграрно-сировинними (спеціалізація Бразилії на каві, Аргентини – на шерсті та м'ясі, Перу – на бавовні та сріблі); сильна залежність від зовнішніх ринків.
- Основа сільського господарства – латифундії (великі земельні володіння); високі прибутки поміщиків; через зв'язок з іноземним капіталом.
- *1930-хрр.* – перебудова латифундій (поширення оренди, найманої праці

Сушіння бобів какао та збирання бавовни.

«Латифундія»

«Халупи бідноти в Латинській Америці»

2. США та Латинська Америка.

- *Кінець 20-х рр.* – завершення боротьби за економічний вплив в Латинській Америці між Великобританією та США перемогою останніх, лише в Бразилії, Аргентині та Уругваї збереглося панування англійського капіталу.
- Напівколоніальна залежність деяких держав (особливо Центральної Америки) від США, які активно втручалися у внутрішні справи цих країн.
- Намагання США та західноєвропейських країн не допустити економічної незалежності регіону; активна експлуатація мінеральних ресурсів Латинської Америки.
- Проникнення німецького капіталу в економіку Аргентини та Парагваю у передвоєнні роки, але його позиції не були особливо міцними.

Протистояння демократичних сил і диктаторських режимів в Латинській Америці

Диктаторські режими

Причини виникнення диктаторських режимів:

- Відсутність демократичних традицій, наявність каудилізму.
- Вплив армійських та католицьких угруповань.
- Кризи консервативних та реформістських форм правління.
- Економічна залежність від іноземних держав.

Приклади режимів режимів:

- Режим Ж. Варгаса в Бразилії, який спирався на середнє офіцерство та ліберальну буржуазію. Правління Варгаса дозволило уникнути революційних потрясінь, це був ліберально-демократичний режим.
- Режим Х. Урибуру в Аргентині(1930-1932), який спирався на реакційне офіцерство та поміщиків. Урибуру скасував конституцію, ввів облогове положення, переслідував опозицію.
- Режим Ібанеса в Чилі (1927-1931) та Мочадо на Кубі, які наслідували приклад фашистів Італії (використання соціальної демагогії, насадження культу «вождя», переслідування політичних супротивників)

Демократичний рух

Характерні риси демократичного руху:

– Антиолігархічна спрямованість.

– Розширення та укріплення демократичних свобод, прав громадян, покращення соціальної сфери.

– Намагання послабити залежність від іноземних держав.

Набуття демократичним рухом форми боротьби за створення Народного фронту, яка посилювалася в міру наростання загрози фашизму в Латинській Америці.

– Уряд Народного фронту П. Агірре Серда (1938-1941) в Чилі провів низку перетворень розширення демократичних свобод; покращення соціального забезпечення, медичного обслуговування; передача частини землі селянам. Відставка уряду в січні 1941 р. у зв'язку з суперечностями всередині Народного фронту.

– Національно-визвольний альянс в Бразилії – опозиційний рух проти режиму Варгаса (заборона урядом діяльності альянсу 1935 р.).

– Піднесення демократичного руху в Мексиці на чолі З Л. Каденасом, уряд якого провів аграрну реформу в інтересах селян, заохочував розвиток кооперації, націоналізував залізницю та нафтову промисловість

3. Розвиток провідних країн регіону.

Самостійна робота з таблицею

Країна	Політично-економічний розвиток
Аргентина	
Мексика	
Бразилія	

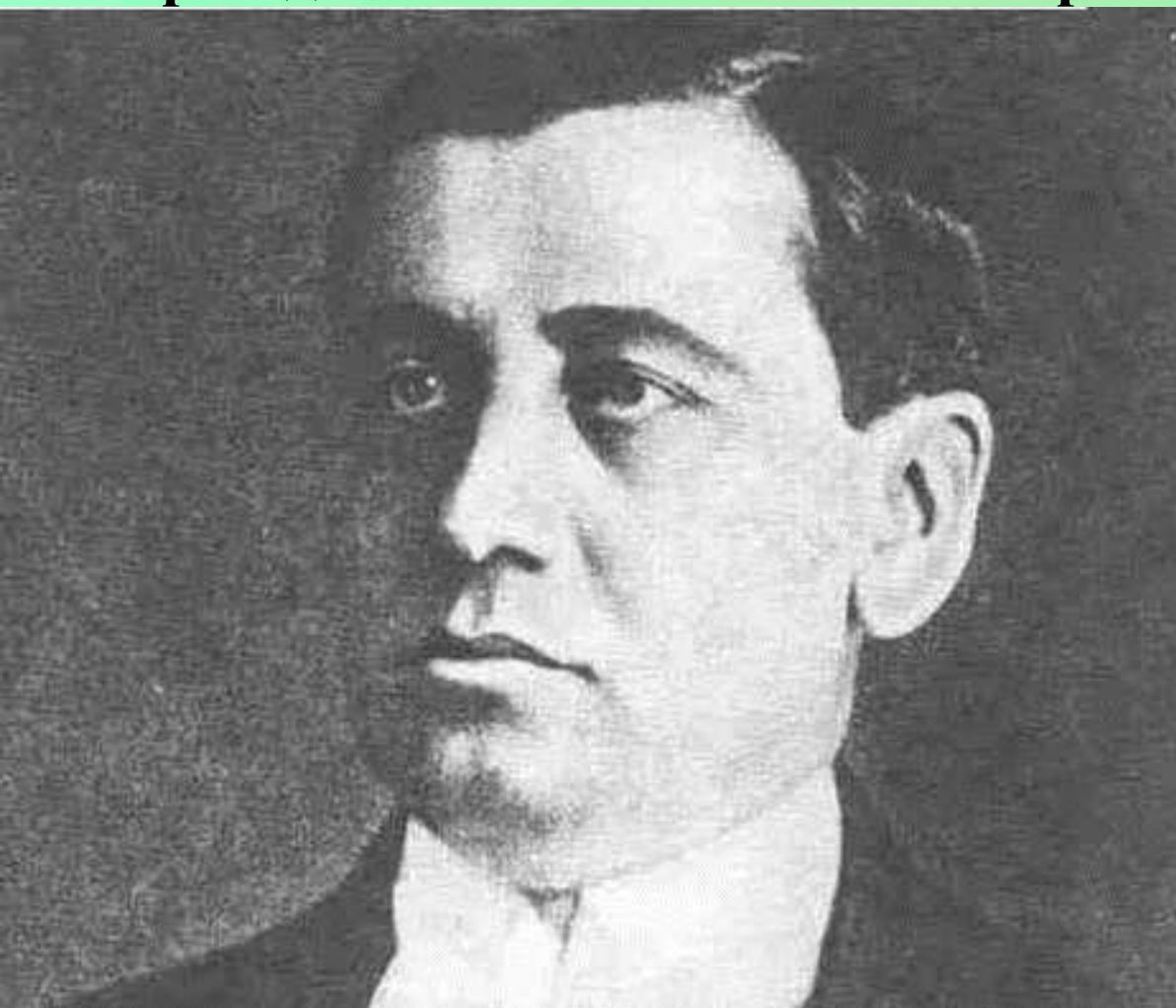
Новий президент
Бразилії Ж. Варгас

«А. Сандіно – керівник повстанського руху Нікарагуа»
та «Диктатор Нікарагуа – А. Сомоса»

Президент Чилі А. Пальма. 1924 р.

«Прапор Чилі»

«А. Хусто – президент Аргентини з 1932 р.»»

«Р. Ортіс – президент Аргентини з 1938 р.»

Прапор Аргентини»

«Мітинг трудящих Латинської Америки»

